

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2011 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému **J. G.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. marca 2008, sp. zn. 8 To 57/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 10. júna 2009, sp. zn. 1 Tdo 53/2008, vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 10. marca 2008, sp. zn. 8 To 57/2007, bol porušený zákon z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ustanovení § 40 ods. 1/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 v prospech obvineného **J. G.**. Zároveň najvyšší súd zrušil rozsudok krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na podklade ústavnej sťažnosti podanej obvineným **J. G.** Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 30. augusta 2010, sp. zn. IV. ÚS 396/09-47, rozhodol, že základné právo **J. G.** na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tdo 53/2008, z 10. júna 2009 porušené bolo. Ústavný súd zároveň zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 18. apríla 2007, sp. zn. 1 T 150/05, bol obvinený J. G. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. marca 2005 o 02.20 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou 0,60 mg/l (125 ‰) alkoholu v dychu, po štátnej ceste I/50, z M. smerom do S. viedol osobné motorové vozidlo zn. B., ev. č. S. pričom v obci Z., na priamom úseku cesty, v dôsledku opilsti a nedovolenej a neprimeranej rýchlosti jazdy najmenej 114,582 km/h vedenie vozidla nezvládol, s týmto na zľadovatenom povrchu vozovky dostal šmyk, zišiel z vozovky po pravej strane na spevnený odbočujúci pruh k zastávke autobusu, kde pravým bokom vozidla narazil do stĺpa telefónneho vedenia upevneného na betónovej pätky, ktorý zlomil, následne narazil do kovovej konštrukcie budy autobusovej zastávky a do plotu rodinných domov č. X. A. P. a č. X. majiteľa P. H., odkiaľ vozidlo odhodilo späť na vozovku, kde ostalo stát' priečne, cez obidva jazdné pruhy kolmo na os vozovky väčšou časťou v protismernom jazdnom pruhu. Pri dopravnej nehode spolujazdkyňa na prednom sedadle vozidla, I. H., nar. X. utrpela vážne zranenia, na následky ktorých toho istého dňa o 02.45 hod. zomrela. Ďalšia spolujazdkyňa vezúca sa v motorovom vozidle, L. J., nar. X. pri nehode utrpela zranenie trieštivú zlomeniu prvého driekového stavca s posunom úlomkov do miechového kanála, zlomeninu II.-IV. priehlavkovej kosti pravej nohy v oblasti bázy, vyklbenie Lifrancovho kĺbu, t.j. kĺbov medzi priehlavkovými a predpriehlavkovými kosťami pravej nohy s otvorením navonok a tržnú ranu na ľavom predkolení s dobou liečenia a práceneschopnosti do 5. októbra 2005, za čo mu bol uložený podľa § 224 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 44 (štyridsaťštyri) mesiacov so zaradením pre výkon trestu do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny (§ 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006).

Za to bol obvinenému J. G. podľa § 224 ods.3, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov a pre jeho výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zaradený do I: (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Súčasne podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu štyri roky.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. boli poškodení s nárokmi na náhradu škody odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávných.

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8 To 57/2007, z 10. marca 2008 (bol podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste a jeho výkone zrušený a podľa § 224 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov (§ 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006) spolu s trestom zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní štyroch rokov (§ 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006).

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal minister spravodlivosti ako oprávnená osoba podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie, pričom tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., t.j., že týmto rozsudkom bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Minister spravodlivosti namietal správnosť uloženia trestu obvinenému, keď krajský súd s poukazom na okolnosti týkajúce sa jeho osoby, pomerov a doterajší život konštatoval neprímeranú prísnosť trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom okresného súdu a za použitia ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil obvinenému podmienený trest odňatia slobody.

Dovolateľ v odôvodnení svojho dovolania vyjadril názor, že krajský súd pri ukladaní trestu neprímerane akcentoval skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, najmä jeho doterajší spôsob života, jeho kladné hodnotenie a skutočnosť, že na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyšli najavo nové skutočnosti spočívajúce v tom, že rozsudkom Okresného

súdu Michalovce, sp. zn. 14 P 229/07, z 27. augusta 2007, boli jeho maloleté deti J. G., nar. X. a M. G., nar. X. zverené do osobnej starostlivosti otca – obvineného J. G..

Krajský súd pri rozhodovaní precenil význam kladných stránok osoby obvineného, hodnotil ich izolovane a dostatočne nezohľadnil jeho výlučné zavinenie na spôsobení dopravnej nehody závažným porušením dôležitých povinností uložených mu ako vodičovi podľa zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, najmä, že vozidlo riadil v čase nehody pod vplyvom alkoholu, výrazne prekročil povolenú rýchlosť a vedeniu vozidla nevenoval náležitú pozornosť, pričom pri dopravnej nehode bola jedna osoba usmrtená a druhá utrpela ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 89 ods. 6 písm. ch/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Rozsudok Okresného súdu Michalovce o schválení rodičovskej dohody o zverení detí do výchovy a starostlivosti obvineného bol vynesенý na základe jeho návrhu zo dňa 23. júla 2007, teda v čase keď už bol prvostupňovým súdom odsúdený (neprávoplatne) na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 44 mesiacov. Takýto postup, podľa dovolateľa naznačuje, že maloleté deti boli zverené do starostlivosti obvineného iba účelovo, pričom táto skutočnosť bola krajským súdom ako súdom odvolacím nedôvodne akceptovaná ako dôvod na uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Odvolací súd sa pritom na druhej strane nevyrovnal s viacerými skutočnosťami najmä, že obvinený nemal žiaden príjem, je nemajetný a zamestnal sa až od roku 2007.

Minister spravodlivosti preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v prospech obvineného J. G., a to v ustanoveniach § 40 ods. 1 a § 224 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a prikázal tomuto súdu, aby vec znovu prorokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či podané dovolanie ministra spravodlivosti má všetky obsahové a formálne náležitosti, a či je prípustné a dospel k nasledovnému záveru.

Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por., viazaný právnym názorom ústavného súdu v súlade s ustanovením § 56 ods. 6 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti bolo podané oneskorene.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu, ak sa podáva dovolanie v neprospech obvineného.

Podľa § 370 ods. 3 Tr. por. ministromi spravodlivosti plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, t.j. 10 marca 2008. Doručený bol Okresnej prokuratúre Michalovce 9. mája 2008, obvinenému J. G. 12. mája 2008, poškodeným (okrem J. H.) 12. resp. 13. mája 2008 a obhajcovi obvineného 13. mája 2008. Z tohto zistenia vyplýva, že lehota na podanie dovolania plynula od 13. mája 2008 a posledným dňom na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku bol 13. august 2008.

Na podnet ministerstva spravodlivosti okresný súd doručoval rozsudok krajského (ale aj okresného) súdu aj poškodenému J. H., ktorému bol doručený 5. augusta 2008. Minister spravodlivosti podal dovolanie až 27. októbra 2008, pričom lehota na podanie dovolania bola zjavne počítaná od doručenia rozsudku J. H..

Z predloženého trestného spisu bolo zistené, že vyšetrovanie bolo skončené 1. júna 2005 návrhom vyšetrovateľa na podanie obžaloby. Do tohto dátumu si poškodený J. H. nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil. Zo zápisnice o výsluchu poškodeného zo 4. apríla 2005 (č.l. 131) nepochybne vyplýva, že poškodený sa výslovne vyjadril, že sa nepripája k trestnému konaniu ani k náhrade škody. Podmienka na doručovanie do vlastných rúk podľa § 63 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 246 ods. 1 písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 teda splnená nebola.

Podľa § 130 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozsudok sa v odpise doručí obžalovanému, prokurátorovi, zúčastnenej osobe a poškodenému, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, a to aj keď boli pri vyhlásení rozsudku prítomní.

Keďže poškodený J. H. sa s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu nepripojil, za relevantný moment na začatie plynutia lehoty na podanie dovolania ministrom spravodlivosti nemožno považovať moment doručenia rozsudku poškodenému.

V posudzovanej veci bolo pre zachovanie lehoty potrebné, aby dovolanie bolo na predmetný súd podané najneskôr 13. augusta 2008, čo splnené nebolo. Dovolanie oprávnenej osoby – ministra spravodlivosti, podané na príslušný okresný súd, je preto dovolaním podaným oneskorene.

Na základe uvedených skutočností je zřejmé, že dovolanie ministra spravodlivosti nebolo podané v zákonom ustanovenej lehote, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné dovolanie podľa § 382 písm. a/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. júna 2011

**JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová